

Olasz mesterek

A 2019-es év valósággal el-kényeztette az olasz kép-regények hazai rajongóit. Az évek óta stabilan megjelenő *Dylan Dog* és *Dampyr* mellé tíz önálló kötetével felzárkózott *Diabolik*, a mestertolvaj, és elindult egy válogatás is a Magyarországon korábban ismeretlen *fumetti*-címekből. Az év vége felé a megszokott zsebkönyv méretnél impozánsabb, nagyalakú kiadásban mutatkozott be *Zagor*, akit *A mélység istene* című kötetben egyből háromrészes, folytatásos történetben ismerhettünk meg.

Sergio Bonelli író és Gallieno Ferri rajzoló 1961-ben hívták életre a figurát, ugyanakkor, amikor a tengerentúlon a Marvel kiadó a *Fantaszti-kus Négyessel* megnyitotta a szuperhősműfaj új korszakát. Ám *Zagor* régebbi ponyvahő-sők örököse: eredetileg westernkarakter (indiánoktól kapott neve a *Za-Gor-Te-Nay*, vagyis „baltás szellem”), de íróinak csakhamar szűkösnek bizonyult a vadnyugati miliő. Az eltelt évtizedekben *Zagor* a fantaszti-kus trópusok minden szegletét felderítette. Noha történetei sejtethetően a 19. század első felében játszódnak,

világa sokkal inkább a modern tömegkultúra panteonját játéka hozó retrotopiaként írható le. *A mélység istenében* H. P. Lovecraft hatása a legnyilvánvalóbb, a főhős és szövetségesei egy észak-amerikai halászfaluba látogatnak, ahol a lakók egy ősi istenség, a Kraken hívását követve sorban ádáz halszörnyekké változnak. A cselekmény lendülete egy pillanatra sem lankad, de a *Zagor* nem a meglepetések erejével hat, hanem az ismerős motívumok átrajzolásával szerez örömet. Legelsősorban tényleg a rajzokkal: Stefano Andreucci képeit elnézve az 1997-es megjelenésű munka megérdemelte a nagyalakú formátumot. A dinamikus mozdulatok és plánváltások, a könnyű kézzel atmoszféri-kussá varázsolt terek, a merész sötétek a szakma csúcsát képviselő alkotóra vallanak.

A stílus más, de hasonlóan jó véleménnyel lehetünk a Maximum Bonelli válogatásban megjelent *Martin Mystère* rajzairól is. Ezúttal Giancarlo Alessandrinit dicsérhetjük (mennyi ismeretlen olasz mester!), aki szálkásabb, finomabb vonalakból állítja elő figuráit és háttereit. Ha egy-két arcbrázolását vagy díszletelemét közelről vizsgáljuk, jóformán

absztrakt képelemekre bonthatók az alakok, amelyek a cselekmény sodrában magabiztosan egyénített karaktereként és aprólékos épület- vagy tárgyrajzokként találják meg a helyüket az oldalkompozíciókban. A címszereplő egyébként a leginkább Indiana Jones olasz ikertestvéreként írható le: a magyarul olvasható *Titokzatos fekete ruhások*, az első *Mystère*-epizód egy évvel *Az elveszett frigyláda fosztogatói* bemutatása után jelent meg, és ugyancsak egy karizmatikus, nócsabász régészprofesszorról szól. A történeten érezhető Alfredo Castelli író kutatómunkája, de a hangsúly itt is az akción, na és a szép görög tájakon van.

Martin Mystère-hez hasonlóan Max Fridman is átutazza a fél világot, ő azonban útba ejti Budapestet is. A *Magyar rapszódia* Vittorio Giardino ugyancsak 1982-ben megjelent képregénye, ezúttal viszont nem a Bonelli-sorozatokhoz hasonló *fumettóval*, hanem önálló albummal van dolgunk, amelynek mind a formátuma, mind a hangneme és a képi világa közelebb áll a francia képregényekhez, mint a nálunk ismert olasz munkákhoz. Giardino hasonló, „tiszta vonalas” stílust követ, mint Hergé, a *Tintin* szerzője, a műfaj viszont törté-

nelmi krimi. 1938-ban járunk, Fridman ügynök pedig Budapesten nyomoz a francia titkoszolgálat meggyilkolt emberei ügyében. A magyar olvasónak Giardino régi vágású, pergő kémtörténete elsősorban pontosságával imponál. Úgy érezni, az olasz alkotó alaposabban ismeri a harmincas évekbeli Budapest utcáit, szállodáit és kávéházait, mint az ugyanerről a korszakról mesélő, kortárs magyar írók.

Mauro Boselli – Stefano Andreucci: *Zagor – A mélység istene. Fekete-fehér, puhafedeles, 296 oldal. Kiadó: Anagram.*

Alfredo Castelli – Giancarlo Alessandrini: *Martin Mystère – Titokzatos fekete ruhások. Fekete-fehér, puhafedeles, 96 oldal. Kiadó: GooBo.*

Vittorio Giardino: *Magyar rapszódia. Színes, puhafedeles, 96 oldal. Kiadó: Frike.*

SZEMEZGETÉS A JÖVŐ FILM-TERMÉSÉBŐL

Rovatunk képsorait idén Pilcz Roland írja és rajzolja. Az elsősorban kalandképregényeiről (*Kalyber Joe*, *YKX*) ismert szegedi alkotó azt ígérte, a jövő moziján fog elgondolkodni a stripekben. Először azt a címet akarta adni nekik, „Hollywood végnapjai”, de ne legyünk ennyire pesszimisták.

KRÁNICZ BENCE

Szemezgetés a jövő filmterméséből! *elhőveli: Pilcz Roland*

PILCZ ROLAND, 2020.